

TENIA DOTZE ANYS

per GRISELDA COS I BOADA, osb

Sí, en ple cicle nadalenc i marcat per les paraules «El qui és la Paraula es va fer home», avui, amb el relat que hem llegit de l'evangelista Lluc se'ns mostra ja com era d'humà i diví tot el que Jesús visqué. Diu: «Quan tenia dotze anys Jesús pujà al temple amb els seus pares com era costum».

Era encara adolescent quan la Pasqua ja formava part de la seva vida. Ja que Lluc diu que «Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem per la festa de Pasqua». El centre d'interès d'aquesta narració però, per a mi, és quan Lluc diu que Jesús fou trobat «al temple assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes».

I també em resulten molt importants les paraules que Jesús va respondre quan la seva mare, des d'una angoixa molt humana, li digué: «El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia», dient: «No sabíeu que jo només podia ser a la casa del meu Pare?» Realment fou un diàleg tot ell ben teològic. I m'agrada subratllar que fou aquí on per primer cop consta que Jesús digué «Pare» quan es referia a Déu. I aquestes són, a més a més, les primeres paraules que Lluc posà ja en boca de Jesús en el seu evangeli. El seu ideal i destí era, certament *estar amb el Pare*. I ho digué clarament: Déu era el seu Pare.

Maria continuà fent el seu camí de fe, és a dir, tot aprofundint en el misteri del seu Fill. I l'escena es clou tot afirmant la incomprensió dels seus pares.

En Jesús contemplem l'Encarnació de la saviesa i de la presència de Déu que, com a Fill de l'home, visqué sotmès i obedient als seus pares. La seva vida però, creixia harmònicament. Sí, Jesús fou anomenat el Natzarè, tot i que la seva vida era eternament sagrada. El misteri de l'Encarnació del Senyor en la història, avui ens és descrit des d'una cronologia familiar i ben humana, però també ben divina,

Nosaltres, «ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem», hem escoltat a la primera carta de Joan; no obstant, el text ha estat precedit fent una gran afirmació, dient: «Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som!».